

Bilmeyenlerle asla tartışmamak

Usta bir ressamın talebesi eğitimini tamamlamış. Büyük usta, talebesini uğurlarken, şöyle bir tavsiyede bulunmuş:

“Yaptığın son resmi, şehrin en kalabalık meydanına koy. Resmin yanına bir de kırmızı kalem bırak. Ve, ‘resmin beğenilmeyen yerlerine bir çarpı konulmasını rica eden’ bir yazı ilişirmeyi de unutma.”

Öğrenci, ustasının dediklerini aynen yapmış ve birkaç gün sonra da resme bakmaya gitmiş. Resmin çarpılar içinde görünmez hale geldiğini görünce, üzüntüyle ustasının yanına dönmüş. Usta ressam talebesine, üzülmemesini ve aynı resmi yeniden yapmasını söylemiş.

Öğrenci aynı resmi yeniden yapmış. Usta, yine resmi şehrin en kalabalık meydanına bırakmasını, fakat bu defa yanına bir palet dolusu çeşitli renklerde boya ile birkaç fırça koymasını söylemiş. Ayrıca, insanlardan “beğenmedikleri yerleri düzeltmelerini rica eden” bir yazı bırakmasını istemiş.

Öğrenci bunu da aynen yerine getirmiş. Birkaç gün sonra bakmış ki, resmine hiç dokunulmamış. Sevinçle ustasına koşmuş. Usta ressam da, onun kulaklarına küpe olacak şu sözleri söylemiş:

“İlk denemede; insanlara fırsat verildiğinde, çok acımasız tenkitlerle karşılaşabileceğini gördün. Hayatında resim yapmamış insanlar dahi gelip senin resmini karaladı.

“İkincisinde; onlardan müsbet bir duruş bekledin, yapıcı ve olumlu olmalarını istedin. Yapıcı olmak eğitim gerektirir. Hiç kimse bilmediği bir konuyu düzeltmeye cesaret edemedi. Sen de anladın ki; emeğinin karşılığını, ne yaptığını bilmeyen insanlardan alamazsın. Değer bilmeyenlere sakın emeğini sunma. Bilmeyenlerle asla tartışma!” Evet, bugünkü bu manzara, bu tablo ve bu toplumda bize de düşen bu olsa gerek: Bilmeyenlerle asla tartışmamak!..

**

Bugün bütün arşivleri şerefli, haysiyetli, haklı ve demokratik bir duruşun serencamıyla ve darbelere karşı duruşun bedelleriyle lebaleb dolu olan gazetemiz de; sadece ağızları olduğu için konuşanların haksız ithamlarına maruz kalıyor. Böylesine pervasız-yersiz-haksız konuşanların susmaları, kendileri için daha hayırlı olsa gerektir. Eğer susmuyorlarsa, bunlara karşı susma hakkını kullanıp, arşivlerimizi konuşurmak daha hikmetli bir yol olsa gerektir. Bunu yaparken de, aynı minval üzere Risale-i Nur'un parlak hakikatlerini ilâna devam!..

Aslında bugün dahilde ve hariçte, ülkemizin bütünlüğüne ve milletin birliğine kastetme emelinde olan güruhlar hâlâ iş başındadır.

İzahatını ve şifrelerini Münâzarât'a havale ederken, meselemize ışık tutan kısa sual ve cevabı arz edelim:

“Sual: Efkârı teşviş eden (fikirleri karıştıran-bulandıran), hürriyet ve meşrûtiyeti takdir etmeyen kimlerdir?”

“Cevap: Cehalet ağasının, inat efendinin, garaz beyin, intikam paşanın, taklit hazretlerinin, mösyö gevezeliğin taht-ı riyasetlerinde insan milletinden menba-ı saadetimiz olan meşvereti inciten bir cemiyettir.”

GÖLGE ETMESİNLER YETER!

Biz; insanlığı saadete, ümmeti birlik ve beraberliğe dâvet ederken, adresimiz bellidir. Kur'ân ve Sünnette emredilen birliktir.

Bir partide birleşmek olmaz zaten.

Demokratik parlamenter sistemde farklı partilerin olması zaten kaçınılmazdır. Hak, hukuk, adalet ve meşveret gözetilerek yapılan demokratik mücadele partilerin hakkıdır. Yeter ki ayrıştırıcı, öteleyici, ırkçı nefret dili kullanılsın. Emredilen birlik ve beraberliğin tesisine çalışmasa da darbe vurmasın. Partilerden beklenen bu olmalıdır. Yoksa Kur'ân ve Sünnet ile hududu tayin edilen ve “Asr-ı Saadet” ile tarihteki mukaddes yerini alan “İslâm Birliği”nin; partilerin ve partilerin iltifatına ihtiyacı yoktur. Gölge etmesinler yeter!